

[Carsten Andersen]

ren gav tidligere, nemlig om offentligt ansattes ytringsfrihed.

I dette spørgsmål er begrundelsen videreudddybet i, at Fyns amtsborgmester, Jens Peter Fisker, offentligt har udtalt, at han opfattede viceforstanderen som værende for åbenmundet. Det, spørgsmålet også går på, er, om det er heldigt, at man på områder, hvor det offentlige har meget vanskeligt ved at få at vide, hvad der foregår, accepterer dette og stiltiende ser på, at de eneste kilder, som man kan få oplysninger fra om, hvad der sker på de lukkede afdelinger, bliver lukket, fordi nogle amtskommuner ikke ønsker, at der kommer offentlighed omkring den forvaltning, som de har på disse lukkede afdelinger.

Ministeren sagde, at han var ny i embedet og ikke kunne følge med, men netop åbenmundede personer, der er ansat på lukkede afdelinger og andre steder, er nogle af ministerens vigtigste kilder til at få oplysninger om, hvad der foregår. Det er også en af folketingets § 71, stk. 7-tilsyns vigtigste kilder til at få oplysninger om, hvad der foregår, for det er ikke muligt for tilsynet at holde sig orienteret om alle disse ting.

Der er ingen grund til at stille yderligere spørgsmål her. Jeg vil vende tilbage, når ministeren – hvad skal vi sige? – sidder lidt mere sikkert i sadlen; der er ingen grund til at trække tiden ud i dag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 831

6) Til boligministeren af:

Lissa Mathiasen (S):

»Vil ministeren tage initiativ til en drøftelse med pengeinstitutterne om en nedsættelse af renten på de kommunalt garanterede indskudslån?«

Skriftlig begrundelse

Efter lov om individuel boligstøtte kan kommunalbestyrelsen i visse tilfælde stille garanti for bank- eller sparekasselån til indskud i lejligheder. Da kommunegarantien bevirker, at lånene er helt uden risiko for pengeinstitutterne – i lighed med de statsgaranterede uddannelseslån – virker det helt urimeligt, at pengeinstitutterne beregner sig

en rente på 14-15 pct. på disse lån, når privatpersoner samtidig kan optage lån, f.eks. boliglån, til en væsentlig lavere rente.

Boligministeren (Thor Pedersen):

Indledningsvis vil jeg sige, at vi ikke i boligministeriet følger rentesatserne på kommunegaranterede boligindskudslån, og jeg har dermed ikke kendskab til, hvorvidt disses forrentning generelt er højere end af andre udlån.

Jeg er imidlertid helt enig i, at såfremt renten på disse lån generelt er højere end ved anden lånoptagelse, er det ikke rimeligt, at sådanne lån som følge af kommunegarantien er risikofri for pengeinstitutterne.

Jeg har naturligvis ikke noget imod at tage spørgsmålet op med bankernes og sparekassernes organisationer. Problemet er, at disse organisationer ikke kan binde de enkelte pengeinstitutter, som frit kan fastsætte deres egne udlånsrentesatser.

Derimod kunne det overvejes at lægge et vist pres på pengeinstitutterne ved en tilkendegivelse af, at det ved ydelse af indskudslån sikret ved en kommunegaranti er forudsat, at lånene gives til en fordelagtig rente. Men initiativet til en sådan henvendelse til organisationerne bør nok snarere komme fra Kommunernes Landsforening, der i modsætning til boligministeriet er økonomisk og administrativt involveret i disse lån.

Jeg skal imidlertid love at tage initiativet med hensyn til at starte en proces.

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil takke ministeren for svaret og ikke mindst for det tilsagn, jeg her fik om, at ministeren vil optage forhandlinger om disse ting.

Jeg kan da til ministerens oplysning sige, at i gennemsnit ligger disse rentesatser 2-4 pct. højere end for f.eks. almindelige boliglån og almindelige forbrugslån.

Jeg vil godt slutte med at stille ministeren det spørgsmål, om han er enig i, at det netop burde være lige så godt at investere i menneskers boliger som i udvidelse af forbrug, ja endog bedre.

Boligministeren (Thor Pedersen):

Jeg forstår ganske klart fru Lissa Mathiasens spørgsmål, og der ligger i mit svar, når